

RKT.ŽUPA

POHODA B. D. M.

MARIJA GORICA

God. VIII. Broj: 50.

28. kolovoza 2022.

22. nedjelja „kroz godinu“

Danas je pred nas stavljen odlomak iz Lukina Evanđelja, no sjetimo se nakratko, Isusova govora na gori. Ondje jasno naglašava nekoliko stvari. Tako kaže da su blaženi siromasi duhom i da je njihovo kraljevstvo nebesko. Isus dalje nastavlja da su blaženi oni koji su krotki i da će oni u nasljeđe dobiti zemlju, tj. da će biti blagoslovljeni svime onime što im je za život potrebno. Tko su zapravo krotki i koja je definicija ove riječi?

Krotkost se lako može usporediti s ljubaznošću. Krotak čovjek je staložen, s dobrim namjerama, vlada sobom i trudi se ne biti hirovit. Krotak čovjek je pristojnog ponašanja te života usmjerenog na drugoga, u vidu pomaganja, dolaženja drugome, davanja sebe i svoga života za druge. Krotkom čovjeku se i drugi želi približiti jer je ugodan, povjerljiv, naizvan pomalo naivan, no jednostavnog i skromnog života. Krotke osobe imaju izraženu dimenziju poniznosti, samokontrole i poslušnosti određenim vrijednostima, zapovijedima ili normama.

Sada uzmimo u obzir današnji evanđeoski odlomak. U središtu događaja je svadba, osobito poziv uzvanicima na tu svadbu na kojoj nema određenih mjesta za njih. Nigdje nije pisalo imenom i prezimenom gdje će tko sjediti, što je dalo veliku slobodu u odabiru mjesta onima koji su pozvani. Očito se dogodilo to da su mnogi, potaknuti vlastitim duhom, narcisoidnošću, egoizmom, ponosom i idejom vlastite uzvišenosti, zauzeli važna mjesta na toj svadbi, jer su sami sebe smatrali važnima i velikima. Kroz njih je progovorila takva oholost koja ne dopušta drugo mišljenje od onoga što su ga stvorili sami o sebi, što se učahurilo u određenu kategoriju vlastite veće vrijednosti, a tuđe bezvrijednosti, čime su apriorno zaslužili vodeće mjesto u svim aspektima društva. Sljepoća pukog izvršavanja određenih religioznih čina, izvršavanja duhovnih zadaća i želja za isticanjem stvorili su privid superiornosti onih na prvim mjestima spram samozatajnosti onih malenih, neznatnih i nevidljivih.

Upravo u tim okolnostima nastupa Isus i želi ukoriti ponos i ambicije farizeja kojima je bio okružen, no ujedno dati pouku o načinu kako porasti u očima Božjim, bez obzira na one brojne ljudske. Isus nas slikom jedne svadbe uči životnim lekcijama, uči nas kako biti pogleda usmjerenog prema nebu dok čvrsto i odvažno koračamo ovom zemljom čineći dobro, svjedočeći onu pravu iskrenu ljubav prema svakom čovjeku. No, kako to postići? Kako slijediti te Isusove riječi i pretočiti ih u vlastiti život? Krotkošću i posvemašnjom poniznošću. Sirah nam danas u svojim mudrim izrekama jasno govori da se onaj koji ima veću čast, koji je na većem položaju u društvu, dužan više poniziti, jer ne samo da će te drugi ljudi više cijeniti kao takvoga koji imaš mnogo, a ne uznosiš se

bespotrebno, već ćeš steći i milost u Gospodina, koji će tvoj život blagosloviti i koji će ti sigurno tvoja dobra, duhovna ili materijalna, umnožiti.

To je i konačni smisao našeg vjerničkog, ljudskog života – da nas unatoč mnogima koje susrećemo na ovome svijetu, ipak na kraju života pogleda Otac nebeski i izrekne svoje mišljenje o našem životu. No, iako smo svjesni da ćemo jednom stati pred sudište Božje i Gospodinu položiti račun koliko smo zapravo žudjeli za ovozemaljskom slavom i probitkom, a koliko smo živjeli život u poniznosti i skrovitosti, nekada je vrlo teško oteti se dojmu ovozemaljske slave koja se može postići na različite načine. Čak nas i ovo moderno vrijeme gura u konflikte iz kojih moramo izaći kao pobjednici, bez da smijemo pokazati rane, u utrke u kojima nužno moramo biti prvi, bez obzira kojim se sredstvima služili, u situacije u kojima se po svaku cijenu moramo drugima pokazati pod maskama veličine, prividne sreće i uspjeha, bez pogrešaka i bez mane, no takav patvoren život vrlo brzo čovjeka iscrpi i povuče na dno, da ne govorimo o tome da nas udaljava od lica Gospodnjega za koga u takvom životu ne smije biti mjesta. Trudimo se, braćo i sestre, zagledani u Krista, davati svoj život za svakoga čovjeka, služeći Bogu i ljudima, ne tražeći ništa zauzvrat. Vratimo onu božansku i uzvišenu vrijednost krjeposti poniznosti i samozatajnog djelovanja, ne propovijedima, traktatima i nekakvim podučavanjima drugih, nego svjedočanstvom vlastitog života. Amen!

Događanja

Završava ljeto, a time i ljetni raspored svetih misa nedjeljom. Od slijedeće nedjelje, 4. rujna vraćamo se uobičajenom rasporedu. Dakle, od slijedeće nedjelje Mise će u župnoj crkvi biti u 8 i u 11 sati! Kod svetoga Križa mise počinju u nedjelju, 11. rujna u 9,30!

Iz života župe

Uskoro će započeti nova školska i vjeronaučna godina, sredinom rujna će dan postati kraći, pa ćemo u skladu s potrebama, od sredine mjeseca rujna, točnije od 19. rujna prijeći na jesenski raspored sv. Misa. To znači da će od tada radnim danom mise biti u 18 sati. S tim u svezi promijenit će se uredovno vrijeme Župnog ureda i to na način da će od tada Župni ured raditi utorkom i srijedom prije podne od 8 do 9, a četvrtkom i petkom poslije podne od 16 do 17,30 sati. Molim Vas da ovo uzmete u obzir kada nešto

trebate iz Ureda. Za hitne slučajeve, i dalje ostajem na raspolaganju za poziv u bilo koje vrijeme! Zahvaljujem na razumijevanju!

Slijedeće subote, 3. rujna hodočastimo Predragocjenoj Krvi Isusovoj u Ludbreg. Cijena povratne karte je 75 kuna, a još imamo desetak slobodnih mjesta. Javite se čim prije!

Također, nemojte zaboraviti da se od svetkovine Velike Gospe, 15. kolovoza do 4. rujna upisuju djeca među kandidate za Prvu Sv. Pričest i Krizmu za slijedeću godinu. Lijepo molim roditelje čija će djeca ove jeseni krenuti u 3. razred osnovne škole, da ih, ukoliko žele da se pripremaju za sakramente Prve Ispovijedi i Pričesti, upišu među kandidate.

Također, djecu koja će ove jeseni krenuti u 8. razred osnovne škole, neka roditelji, koji žele, upišu među kandidate za Krizmu iduće godine početkom mjeseca lipnja! Dakle, budući da ima roditelja koji se protive da im djeca dolaze na vjeronauk i svetu Misu, neka se upišu djeca čiji roditelji to žele i prihvaćaju određenu pripravu za te važne sakramente. Neka nitko pod bilo kakvom prisilom ne upisuje dijete, a onda protestira i ne želi sudjelovati u pripremi svojega djeteta za ove važne sakramente! Poštujemo sve, ali djeca koja ne idu na školski

3.

vjeronauk, ne mogu se pripremati za bilo kakve sakramente. Isto vrijedi i za roditelje koji ne primaju blagoslov obitelji!

Duhovni kutak

(uz hodočašće u Ludbreg)

Ludbreg je vrlo staro mjesto. Prvi njegovi stanovnici nastanili su se ovdje već u prvome tisućljeću prije Krista. Kako su nazvali svoje obitavalište, do danas se nije moglo doznati, ali se zna da su oni pripadali ilirskome plemenu Jasa, ili možda Skordiscima. Kad su 6. godine prije Krista došli Rimljani i nakon tri godine svladali Ilire, život se ovdje mijenja. Nekada slobodni Iliri postaju bespravni podanici rimske države, a novi su gospodari u stalnoj opasnosti od domaćeg slobodoljubivog stanovništva. Osim toga, preko Drave stanuju ratoborna plemenata Panonaca, pa su rimske vojske u vječnoj opasnosti. Da bi se zaštitili, Rimljani grade ogromnu, jaku tvrđavu na prijelazu preko rijeke Bednje. Uz nju se pomalo nastanjuju razni rukotvorci i poljoprivrednici. Tako nastaje poveliko naselje koje je na starim kartama nazvano Jovia – Botivo. Tu se sijeku putevi što vode od istoka na zapad, od sjevera prema jugu. Rimljani grade dobre tvrde ceste po kojima neprestano struji promet. Dolaze i prolaze vojske i stranci, trgovci pa i robovi. S njima dolaze u ovaj kraj i prve vijesti o raspetome Galilejcu koji je na križu oprostio svojim neprijateljima. Širi se kršćanski nauk. Prihvaćaju ga redom gospodari i podanici. To je vjera pomirenja i nade. U IV stoljeću tu su kršćani već tako brojni da se u Joviji mogla uspostaviti biskupska stolica. Godine 381. kršćanske općine između Save i Drave podređene su Akvileji. Te je godine tamo održan pokrajinski koncil. Tada se spominje biskup Jovije Amancius.

Od velikaša u Ludbregu su se obredali mnogi mogućnici. Prvi je magister kraljičina dvora Nikola Ludbreški koji je oko 1320. g. gospodar Ludbrega, Zeline i Bistrice. Godine 1370. njegova imanja baštini je Ivan Čuz Ludbreški. Čuzi su 1410. g. sagradili ludbrešku župnu crkvu, ali bez tornja i zidanih svodova. Gospodare Ludbrega 1408. godine posjetio je kralj i car Žigmund, vrlo omraženi vladar koji je poznat po krvoproliću u Križevcima, gdje je dao zaklati hrvatske velikaše Lackoviće.

Godine 1468. kupili su ludbreško vlastelinstvo Turociji koji potječu iz Slovačke. Od toga roda bili su mnogi istaknuti borci u ratovima protiv Turaka. U vrijeme Bernardina Turocija Ludbreg je postao znamenito prošteništa i trgovačko središte (1513. g.) Zadnji od toga roda bio je Benko, hrvatski ban (1615.-1616. g.).

U XVII. stoljeću ovdje gospodare Erdödyji (Erdediji), moćni i bogati velikaši. U njihovo doba Ludbreška crkva dobiva zidane svodove i toranj (1659.) Tada se otvara prva škola u tom kraju. O njoj se brine župnik, a djecu i mladež obučava orguljaš (od 1649. g.)

Erdödyji su prodali Ludbreg Batthyányjima (Bačanićima). Ova je obitelj Hrvatskoj dala tri bana, a ludbreški kraj obogatila vrijednim crkvenim zgradama: župnom crkvom u svetom Đurđu Ludbreškome (1775. g.), kapelom svetoga Roka u Ludbreškom Karlovcu (1768. g.) i cinktorom ludbreške župne crkve (177. g.). Sve brojnije se posjećuje stara ludbreška župna crkva, pa iako se punih četrdeset i pet godina proštenje održavalo samo u sklopu crkve, broj hodočasnika bivao je iz godine u godinu sve veći. U posljednjih tridesetak godina u vrijeme Svete Nedjelje, cvate i trgovina, a Ludbreg je pun stranih i domaćih turista i hodočasnika. Svi se vraćaju zadovoljni: jedni uslišani, drugi materijalno bogatiji, treći puni dojmova, dušom odmoreni.

I tako iz godine u godinu kreću rijeke hodočasnika u ovaj mali gradić koji se već oko pet stotina godina ponosi relikvijom Krvi Kristove.

Ludbreg se smatra vratima kroz koja se iz Hrvatskog Zagorja ulazi u Podravinu. Nalazi se na Podravskoj magistrali između Varaždina i Koprivnice. Ima odličnu željezničku i cestovnu vezu sa Zagrebom i ostalim gradovima.

Ludbreg ima zdravstvenu stanicu, ljekarnu, poštu, općinu, radio-stanicu i brojne druge institucije. Osim toga, ima veliki broj gostionica i trgovina, kao i sve više manjih i srednjih obrta i poduzeća.

NASTANAK SVETIŠTA I ŠTOVANJE PREDRAGOCJENE KRVI ISUSOVE U LUDBREGU

Ključni događaj dogodio se u Ludbregu 1411. g. Naime, svećeniku koji je služio svetu misu u kapeli grofova Batthyányja dogodio se slijedeći slučaj: svećenik je nakon pretvorbe opazio u kaležu umjesto vina pravu krv. Zbunjen tim neočekivanim događajem nije se usudio pričestiti svetom Krvlju, jer je prilika vina nestala nekim čudom, a ostala je prava krv. Nikome nije ništa govorio, nego je tu supstancu u staklenoj posudici sakrio u zid! Tek na smrtnome času prizna ispovjedniku što je učinio. (*nastavak pročitajte u slijedećem broju!*)

Obavijesti

4.

PON	29. VIII.	Mučeništvo sv. Ivana Krstitelja		
UTO	30. VIII.	Margarita	19h Marija Gorica	+ Faustin Čubranić, <i>god.</i> i Rudolf Belšak, <i>uz rođendan</i>
SRI	31. VIII.	Gospa od suza		
ČET	1. IX.	Egidije		
PET	2. IX.	Prosper 1. Petak!	19h Marija Gorica	Zajednička sv. Misa
SUB	3. VIII.	Grgur Veliki	6h 17h Marija Gorica	HODOČAŠĆE U LUDBREG <i>vjenčanje: NEF - IDŽAN</i>
NED	4. IX.	<u>23.</u> <u>nedjelja</u> <u>„kroz</u> <u>godinu“</u>	8h 11h Marija Gorica	Za pokojne iz KOLOVOZA <u>ŽUPNA SV. MISA</u>

U petak, 2. rujna je prvi petak u mjesecu! Od 18,30 će biti prilika za sv. Ispovijed, u 19 sati ćemo imati kratke Klanjanje pred Presvetim, a onda zajedničku sv. Misu za ove pokojnike: + Branka, Josip, Milica, Stjepan, Marica i Martina Jakolić, Dragutin i Ana Frkanec, za mir i blagoslov u jednoj obitelji i za duhovno zdravlje jedne osobe.